

[Indenrigsministeren.]

Mulighed for, i det Øjeblik en saadan Fordel faktisk er til Stede. Det er indlysende, at hvis Forholdene kommer til at ligge saadan, at man kan regne med et stabilt Obligationsmarked omkring Pariteten for $4\frac{1}{2}$ pCt. med 4 pCt. Laanene liggende oppe i Nærheden deraf, da er der Muligheder for serie-mæssige Konverteringer, som i høj Grad vil fremskynde hele den samlede Konvertering. Det er indlysende, at det ønsker jeg i saa høj Grad som overhovedet muligt fremkaldt; men jeg minder om, at Udgangspunktet for Diskussionen var, at Konverteringen hindredes af Afgiften, og det maa jeg paa det bestemteste benægte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til Nedsættelse af Udvalget i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Valgt blev: *Bramsnes, Buhl, Johs. Clausen, Gisselbæk, Hauch, Jensen-Aale, Jeppesen-Drusebjerg, N. K. Kristensen, Lange, Jørgen Møller, Johannes Pedersen, Simonson, Stein, Stensballe og Villemoes.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Domsmænd; offentlig Votering i Højesteret; Nævningernes Deltagelse i Straffudmålingen m. v.).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 197).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Det fra det høje Folketing oversendte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til

Retsplejeloven skal jeg nu have den Ære at anbefale til det høje Landstings Velvilje.

Som det vil være de ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, blev der i Samlingen 1931—32 gennemført en meget betydelig Lov om Ændringer i Retsplejeloven, nemlig Loven af 23. Juli 1932. Det kunde derfor synes mærkeligt, at der allerede nu foreligger et ret omfattende Forslag til Lov om Ændringer i Retsplejeloven. For dem, der fulgte Forhandlingerne i Tingene om Loven af 1932, kan dette dog ikke virke overraskende. Under disse Forhandlinger udtalte jeg nemlig klart og tydeligt, at jeg maatte forbeholde mig i en nær Fremtid at fremsætte Lovforslag om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret og Domsmandsinstitutionen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne ganske kort gengive, hvad jeg udtalte. I Folketinget var Retsplejeloven til eneste Behandling den 23. Juni 1932. Jeg udtalte ved denne Lejlighed, som det fremgaar af Rigsdagstidenden 1931—32, Folketingets Forhandlinger Sp. 5549—50, følgende:

„Men jeg maa dog anstille den Betragtning, at derved, at dette Lovforslag nu bliver gennemført, hvorved en Række Spørgsmaal løses, samler der sig større Opmærksomhed om et Forslag angaaende Indførelse af Domsmandsinstitutionen og offentlig Votering i Højesteret, naar et saadant indbringes for en kommende Rigsdag, idet Overblikket over, hvad man arbejder med, saa ikke vil blive hindret af de mange Bestemmelser, som nu forhaabentlig i Dag endelig vedtages af den høje Rigsdag; thi saa vil man staa klarere over for dette Spørgsmaal. Og da der desuden vistnok er Flertal i begge Rigsdagens Ting for Indførelsen af Domsmænd, og der muligvis ogsaa er det for Indførelse af offentlig Votering i Højesteret, kan man gøre sig Haab om, at disse Ting snart kan gennemføres.

Det staar alle frit for at arbejde for det ogsaa i den nærmere Fremtid, og det bør man efter min Mening gøre, for det gælder om at møde Fremtiden vel forberedt og ikke at opsætte, ikke alene til det er for sent, men helst heller ikke til det sidste Øjeblik. I hvert Fald er det min bestemte Overbevisning, at er først Straffeloven traadt i Kraft, vil det ikke vare længe, før Kravet om Domsmænds Deltagelse i Straffesagers Paadømmelse baade i 1ste og 2den Instans vil melde sig med saadan Styrke, at det vil blive gennemført med et stort Flertal i begge Rigsdagens Ting.“